

NANMEEBOOKS
ADULT

NOVEL

นวนิยายอิงประวัติศาสตร์

พิมพ์ครั้งที่ 2

นวนิยายชีวิตเจ้าพระยาวิไชยณรงค์

พลเอก แห่งอยุธยา

Le ministre des moussons

CLAIRE KEEFE-FOX เขียน

กลัวยไม้ แก้วสนธิ แปล

ฟอลคอน แห่งอยุธยา

Le ministre des moussons

CLAIRE KEEFE-FOX เขียน
กล้วยไม้ แก้วสนธิ แปล

 NANMEEBOOKS
ADULT

 ANGVEL

นวนิยายอิงประวัติศาสตร์

ฟอลคอนแห่งอยุธยา

Claire Keefe-Fox เขียน
กล้วยไม้ แก้วสนธิ แปล

พิมพ์ครั้งที่ 1 มีนาคม 2546 • พิมพ์ครั้งที่ 2 ตุลาคม 2558

ราคา 375 บาท

Original Title: Le ministre des moussons

Copyright © by Claire Keefe-Fox

© ลิขสิทธิ์ภาษาไทย 2546: บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด
สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

คีฟ-ฟอกซ์, แคลร์.

ฟอลคอนแห่งอยุธยา. -- กรุงเทพฯ: เอโนเวล, 2558.

560 หน้า.

1. นวนิยายฝรั่งเศส. I. กล้วยไม้ แก้วสนธิ, ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

843

ISBN 978-616-04-2948-6

กรรมการผู้จัดการ สุวดี จงสถิตย์วัฒนา • รองกรรมการผู้จัดการ คิม จงสถิตย์วัฒนา • ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ วาดรี สังสกฤษ
• หัวหน้ากองบรรณาธิการ อาจารีย์ สุทธิโรจน์ • บรรณาธิการเล่ม พิชญ์สินี ชีทางดี • หัวหน้ากองพิสูจน์อักษรและตรวจจลอบ ดวงพร
วิญญูธรรมรัตน์ • พิสูจน์อักษรและตรวจจลอบ พรรณราย สุตวัฒนคุณ • ผู้จัดการกองศิลป์ปรม กฤษดา เสงส์รงค์ • ผู้ช่วยผู้จัดการ
กองศิลป์ปรม สุรินทร์ เพชรวาว • กราฟิก บัทยา แดงวิจิตร • หัวหน้าประสานงานการผลิต จรัสศรี พรหมเทพ • ประสานงานการผลิต
ฉัตรทิพย์ กสิสิทธิ์

เพลตที่ โอเชียนฟิล์ม โทร. 0-2215-4760 พิมพ์ที่ อักษรสัมพันธ์ โทร. 0-2428-7500 ต่อ 213

จัดพิมพ์โดย สำนักพิมพ์เอโนเวล ในเครือ บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด

จัดจำหน่ายโดย

 NANMEEBOOKS

บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด

เลขที่ 11 ซอยสุขุมวิท 31 (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2670-9800, 0-2662-3000 โทรสาร 0-2662-0919

e-mail: editorial@nanmeebooks.com • www.nanmeebooks.com • www.facebook.com/nanmeebooksfan

กระดาษที่ใช้พิมพ์หนังสือเล่มนี้ช่วยในการถนอมสายตา เนื่องจากสะท้อนแสงเพียงเล็กน้อย
และใช้หมึกธรรมชาติจากน้ำมันถั่วเหลือง จึงปลอดภัยต่อมนุษย์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

หากหนังสือเล่มนี้ผลัดไม่ได้มาตรฐาน สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนเล่มใหม่ให้ โดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้น
โปรดส่งไปเปลี่ยนตามที่อยู่บริษัท หรือติดต่อ Nanmeebooks Call Center โทร. 0-2662-3000 กด 1

คำนำสำนักพิมพ์

ในประวัติศาสตร์ไทย มีชาวต่างชาติเข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารและรับราชการในราชสำนักสยามจนเป็นที่รู้จักและฝากผลงานไว้ให้ประจักษ์มากมายหลายคน **คอนสแตนติน ฟอลคอน** ก็เป็นหนึ่งใน “ขุนนางฝรั่ง” ที่ปรากฏชื่อเด่นชัด

เขาเป็นชาวกรีกโดยสัญชาติ แต่ทางสายเลือด เขามีแม่เป็นชาวเวนิสและพ่อเป็นกรีก ชีวิตในถิ่นกำเนิดค่อนข้างคับแคบ ทั้งทางกายและใจ นับว่าชีวิตของชายผู้นี้ น่าสนใจตั้งแต่ชาติกำเนิดทีเดียว

ไม่ใช่โชคชะตาที่พาให้เขาเป็นนักล่องเรือสินค้า แต่เป็นเพราะเขากำหนดเอง และไม่ใช่โชคชะตาอีกเช่นกันที่พาเขาให้เข้ามาเป็นขุนนางคู่พระราชหฤทัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราชแห่งกรุงศรีอยุธยา

แคลร์ ดีฟ-ฟอกซ์ นักเขียนชาวฝรั่งเศส เห็นความโดดเด่นแห่งวิถีชีวิตของชายชาวกรีกคนนี้ คนธรรมดาที่ได้เป็นถึง **เจ้าพระยาวิไชยณรงค์** และเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการแต่งราชทูตจากสมเด็จพระนารายณ์ไปเจริญสัมพันธไมตรีกับพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 แห่งฝรั่งเศส

แคลร์ ค้นคว้าจากเอกสารต่างๆ และได้ข้อมูลเชิงลึกมากมายพอที่เธอจะเขียนหนังสือเกี่ยวกับ **คอนสแตนติน ฟอลคอน** อย่างละเอียด จึงปรากฏออกมาเป็นนวนิยายเล่มนี้ **ฟอลคอนแห่งอยุธยา** หรือ **Le ministre des moussons**

แต่เรื่องนี้ไม่ใช่นวนิยายเสียทีเดียว ด้วยว่าทุกชื่อทุกคนล้วนมีตัวตน การนำประวัติศาสตร์มาร้อยเรียงเป็นนวนิยายให้น่าอ่านสำหรับบุคคลทั่วไปในวงกว้างเป็นกลวิธีที่แยบยล เราจะได้รู้จักสภาพบ้านเมือง สังคม วัฒนธรรม

รวมทั้ง “การเมือง” สมัยอยุธยา ผ่านสายตาของ “ฝรั่ง” และได้ร่วมรับรู้ทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นเหตุเป็นผลโดยไม่เบื่อบางไปเสียก่อน

นามมีบุรีศัล ขอมอบหนังสือเล่มนี้ เพื่อนำเสนอบุคคลผู้หนึ่งในประวัติศาสตร์ไทยในอีกรูปแบบหนึ่ง ข้อมูลและเรื่องราวที่ปรากฏอาจเป็นต้นเค้าให้ได้นำไปขบคิดถกเถียงในทางวิชาการและค้นคว้าต่อไปก็เป็นได้

และทำให้เราได้รู้จักชายคนนี้ **คอนสแตนติน ฟอลคอน -- ฟอลคอนแห่งอยุธยา** มากขึ้นกว่าที่เคยรู้จักมาแล้ว

สำนักพิมพ์เอโนเวล

บทนำ

เรื่องนี้ไม่นับเป็นนวนิยายที่เดียนัก ทุกสิ่งทุกอย่างหรือเกือบจะทั้งหมดที่ผู้เขียนเล่ามาได้เกิดขึ้นจริง ๆ และตัวละครทุกตัวมีตัวตนจริง ๆ

ผู้เขียนเพียงแต่เพิ่มเติมบางตอนที่บันทึกทางประวัติศาสตร์ละเลยไป และได้ตั้งชื่อให้พวกทาส คนรับใช้ หรือนางบำเรอ ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่มีความสำคัญน้อยเสียจนประวัติศาสตร์ไม่อยากจะจดจำ แต่เป็นผู้มีบทบาทสำคัญซึ่งมีตัวตนอยู่ในจิตรกรรมฝาผนังอันมีสีสันเช่นภาพของราชสำนักสยามในปลายคริสต์ศตวรรษที่ 17 โดยนักเขียนบางท่านในสมัยนั้น เช่น เคานต์ฟอร์แมง เคยกล่าวถึงไว้อย่างเหยียดหยาม ขณะที่บางท่านเช่นบาทหลวงเดอ ชัวซี กลับกล่าวถึงด้วยความชื่นชมไว้ในหนังสือบันทึกการเดินทางของท่าน ซึ่งผู้เขียนได้คัดมาลงไว้หลายตอน จดหมายหลายฉบับในหนังสือเรื่องนี้มาจากฉบับจริง บางฉบับผู้เขียนแต่งขึ้นเอง ขอให้ผู้อ่านพิจารณาดูว่าฉบับไหนคือของจริง ฉบับไหนคือของปลอม

ผู้เขียนเป็นหนี้บุญคุณหลวงพ่อมูซเซ ผู้ดูแลแผนกสารบรรณของคณะมิชชันนารี ณ กรุงปารีส และผู้ช่วยของท่าน คือคุณบริจิต อับปาฐู ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เขียนอย่างมีน้ำอดน้ำทน เมื่อผู้เขียนตั้งคำถามมากมายเกี่ยวกับประวัติของคณะมิชชันนารีและประวัติศาสตร์ของทวีปเอเชีย

บรรณารักษ์ของห้องสมุดแห่งพิพิธภัณฑ์กีเมและสถาบันตะวันออกไกล แห่งชาติที่กรุงปารีสและที่เซียงใหม่ต่างต้อนรับผู้เขียนอย่างยิ่ง ทั้งยังช่วยชี้ลู่ทาง ในการค้นคว้าหาเอกสารซึ่งผู้เขียนคงจะไม่มีวันหาพบได้เอง

ผู้เขียนขอขอบคุณ คุณแอนโทนี บูลเกอร์ และคุณเบนจามิน คาคิจิ ผู้เชี่ยวชาญด้านคอมพิวเตอร์ที่ได้ช่วยค้นหางานเขียนซึ่งผู้เขียนคิดว่าได้สูญหายไป กับสายลมเสียแล้ว กลับคืนมาให้เป็นจำนวนรวมร้อยกว่าหน้า ขอขอบคุณ คุณมารี-คริสทีน วานีเย ในมิตรจิตและในการที่ได้สนับสนุนผู้เขียนตลอดเวลา ห้าปีในการค้นคว้าและเขียนหนังสือเล่มนี้

อนึ่ง ผู้เขียนรู้สึกซาบซึ้งอย่างยิ่งที่ได้รับกำลังใจอันอบอุ่นจากครอบครัว เสมอมา ทั้งๆที่โครงการที่ผู้เขียนพยายามค้นคว้าชีวประวัติของทรชนชาวกรีก คนหนึ่ง ซึ่งได้เสียชีวิตไปกว่าสามร้อยปีมาแล้วนี้ ดูน่าแปลกสำหรับพวกเขา

ผู้เขียนขอขอบคุณสามี นายเดวิด ฟอกซ์ และลูกๆ เอมีลีย์กับเอเลียด ซึ่งให้ความเข้าใจและใจกว้าง ยินยอมให้คอนสแตนตินบุกรุกเข้ามาในครอบครัว ของเรา

แคลร์ คีฟ-ฟอกซ์

พอลคอบ
แห่งอยุธยา
Le ministre des moussons

บ้านบาทวิก เมืองซอเมอร์เซต ประเทศอังกฤษ
พฤศจิกายน ค.ศ. 1676

คำบอกเล่าของกัปตันเฮาเวิร์ด

พ่อหนุ่ม คุณนี่ดีจริง อุทิศเส้นทางมาตั้งไกลเพื่อนำข่าวคอนสแตนติน
มาบอกคนแก่ตาบอดเช่นฉัน

คอนสแตนติน เฮียราคิส ฉันเรียกเขาว่าพ่อเหี้ยวหนุ่ม

ฉันยังจำเขาได้ไหมนะหรือ นี้คุณ ฉันอาจจะตาบอดและความจำชักเริ่ม
เลื่อม แต่ยังไม่เสียสติหรอกนะ

อโศก... ฟังสิ พ่อหนุ่มนี้เขาถามฉันว่า ฉันยังจำคอนสแตนตินได้ไหม

อโศก...

อ้อ...จริงสินะ...

อโศกตายได้ห้าปีแล้ว คนรับใช้คนปัจจุบันของฉันชื่อปีเตอร์...อโศกเป็น
คนรับใช้ชาวฮินดูที่ติดตามฉันไปทั่วทุกแห่งในท้องทะเล ฉันช่วยเขาให้พ้นจาก
การอดตายตอนที่เขาระเห่ระร้อนอยู่ตามถนนในโบมเบย์ แล้วเขาก็ไม่ยอมจาก
ฉันไปอีกเลย อโศกผู้่น่าสงสาร เขาหนาวเสียวจนหน้าเขียว และทนกับสภาพ

อากาศของอังกฤษได้ไม่ดีไปกว่าฉัน ฉันนี่ก็ออกแล้ว ดูเหมือนเขาจะตายด้วยโรคปอดบวม...

เมื่อเขาตายไปก็ไม่มีใครพูดภาษาอินดูกับฉันอีก หรือทำอาหารใส่เครื่องเทศกลิ่นหอมฉุยที่ทำให้ต้องนำตาลอเมื่อหวนนึกถึงอดีต

สายใยเส้นสุดท้ายที่ยังฉันไว้กับประเทศอินเดียขาดสะบั้นลงแล้ว

รู้ไหม พวกชาวบ้านที่นั่นกลัวเขา ทั้งๆที่เขาไม่เคยมีเจตนาทำร้ายใคร แม้แต่แมลงเขายังฆ่าไม่ลง

ฉันรู้สึกผิดที่ไม่สามารถนำศพของเขากลับไปอินเดียเพื่อทำพิธีตามประเพณีได้ คุณเองก็มาจากเมืองทางตะวันออกเช่นกัน คุณคิดไหมว่าชาวอินดูจะพอใจที่ศพของพวกเขาถูกฝังในทะเล แม้แต่การเผาศพเพื่อปลดปล่อยวิญญาณของเขาฉันก็ยังไม่ทำไม่ได้ เอาเถอะ ฉันชักเลอะแล้ว ที่จริงคุณมาคุยกับฉันเรื่องคอนสแตนตินต่างหาก

น่าแปลกนะ ที่อดีตยังดูสดใสสำหรับฉันมากกว่าชีวิตในปัจจุบัน บางทีอาจเป็นเพราะเดี๋ยวนี้ฉันมองอะไรไม่เห็นแล้ว

แน่ละ ฉันยังจำคอนสแตนตินได้ดี นับแต่วันที่เขาเข้ามาดึงชายแขนเสื้อของฉัน ฉันนึกขอบคุณสวรรค์ทุกวันที่เมตตาให้ฉันได้รู้จักเด็กคนนี้ ขอโทษนะที่ใช้คำว่าเด็ก ฉันรู้ว่าเขาเป็นหนุ่มใหญ่แล้ว แต่ฉันยังนึกภาพของเขาตอนที่ยังสวมเสื้อขาดวินและเข้ามาอ้อนวอนฉันได้อยู่

คุณเป็นหุ้นส่วนกัน และเขาชักเริ่มรำรวยแล้วหรือ ดี...ดี...ซาบาซ... เราพูดกันเป็นภาษาอินดูอย่างนี้

คุณพูดภาษาอินเดียได้ไหม คุณ...คุณ...คุณชื่ออะไรนะ ฉันลืมเสียแล้ว สมองฉันชักแย่

ใช่แล้ว คุณไวต์...คุณจอร์จ ไวต์

คุณรู้ไหม เมื่อฉันกลับมาจากอินเดียใหม่ๆ เขาทำให้ฉันรักชีวิตขึ้นมาอีกครั้ง ฉันสูญเสียทั้งลูก เมีย และสุขภาพที่นั่น เออ เขาคงเล่าให้คุณฟัง

เป็นร้อยครั้งแล้วกระมัง

เปล่าเลยหรือ...

อ้อ...

คนเรามักจะคิดว่าตัวเองมีความสำคัญมากสำหรับคนอื่น...

บางที่เขาอาจนึกกายภาพเดิมของเขา ตอนที่ต้องมาอ่อนนวยทนต์เป็นเด็กประจำเรือบลูเบิร์ด

เขาเคยพูดถึงเรือบลูเบิร์ดด้วยหรือ

เรือลำนี้งามมาก สวยสง่าและบังคับง่าย เป็นเรือสามเสากระโดงที่สวยงามที่สุดในบรรดาเรือที่เล่นอยู่ในทะเลเมดิเตอร์เรเนียนตอนเหนือ ฉันซื้อมันเมื่อกลับมาจากอินเดีย ฉันต้องขายบ้านและที่ดินที่เป็นมรดกของแม่ฉันเพื่อซื้อมัน ตอนที่ฉันซื้อเรือใหม่ๆ และเดินทางออกจากเกาะมอลตาเป็นครั้งที่สอง ฉันถ่ายไวน์สเปนออก และบรรทุกขนสัตว์ไปส่งโรงงานในอังกฤษ ฉันเป็นคนชอบอ่านหนังสือคลาสสิก แต่ไม่เคยรู้จักประเทศกรีซหรืออิตาลีหรอก ฉันรู้สึกประทับใจมากที่ได้เดินทางไปตามเส้นทางเดินเรือของยูลิสซีส

ฉันนอกเรื่องอีกแล้ว...

เมื่อเราอยู่ไกลจากท่าเรือ เกิดพายุใหญ่ชนิดที่ฉันไม่เคยเห็นมาก่อนเป็นเวลาถึงสามวัน คุณได้ยินไหม สามวันเชียวนะที่เราพยายามต่อสู้เพื่อประคองเรือไม่ให้ล่มและไม่ไปกระแทกโขดหินจนแตก มันไม่ง่ายเลย รู้ไว้เถอะ ในที่สุดเช้าวันที่สามลมค่อยเริ่มสงบ พวกเราเริ่มหายใจออก นายท้ายเรือดูแทบไม่ออกว่าเราอยู่ที่ไหน ดีที่เขาจำหมู่เกาะรายรอบในบริเวณที่เราลอยเรืออยู่ได้

ที่นั่นแหละที่คอนสแตนตินมาขอให้ฉันรับขึ้นเรือเพื่อหนีชีวิตแบบที่เขาเป็นอยู่ พ่อของเขาเป็นคนดูร้าย ส่วนแม่ก็สติไม่สมประกอบ

ที่แรกฉันไม่อยากจะรับเขาไว้ เพราะเด็กประจำเรือของเราเพิ่งถูกคลื่นลูกใหญ่ซัดตกน้ำไประหว่างเกิดพายุ ฉันรู้สึกผิดที่เด็กคนนั้นต้องตาย ที่จริงฉันสั่งให้เขามัดตัวเองไว้กับเสากระโดงระหว่างที่ทำงานบนดาดฟ้าเรือ แต่เขา

ยังไม่ทันทำตาม และไม่มีใครทันท่วงตัวไว้ได้ เพราะฉะนั้นฉันจึงไม่อยากจะเสี่ยงกับชีวิตเด็กคนอื่นอีก...

แต่เมื่อฉันได้เห็นภาพของคอนสแตนตินปฏิบัติต่อเขาอย่างไร ฉันจึงคิดว่าพระเจ้าเป็นผู้ส่งพยานนั้นมาเพื่อปลดปล่อยเด็กที่น่าสงสารผู้นี้จากความยากแค้น

ฉันพาเขาไปกับเราด้วยเหตุนี้ ตอนแรกไม่ใช่เรื่องง่ายนะ คุณรู้ไหม เขาเป็นเด็กเกเร และการใช้ชีวิตในเรื่องต้องมีวินัยเข้มงวด ฉันต้องทำโทษเขาบ่อยๆ ไม่มีวันไหนที่เขาจะไม่ถูกลูกเรือคนใดคนหนึ่งตบเอา

แต่ฉันรักเขาเหมือนลูก และฉันเชื่อว่าเขาก็รักฉันเช่นกัน ฉันเข้าไปแทนที่พ่อของเขา เป็นครูด้วย เพราะเขาพูดได้แต่ภาษากรีกกับภาษาเวนิสนิดหน่อย

จริงอยู่ แม่ของเขาเป็นคนบ้า แต่ฉันคิดว่านางไม่ได้โกหกเมื่อเล่าว่านางเป็นลูกนอกสมรสของอดีตข้าหลวงบนเกาะท่านหนึ่ง ฉันเองเคยเห็นแล้วว่าชีวิตในประเทศนั้นน่าเบื่อหน่ายเพียงใด จึงพอเข้าใจได้ว่าทำไมชาวเวนิสคนนั้นถึงอดใจไม่ไหวจนต้องปล้ำผู้หญิง ฉันเคยเห็นเรื่องแบบนี้นับพันๆ ครั้งในอินเดีย เด็กที่เกิดมาส่วนมากน่าเวทนนัก แฮ้อ...

ฉันกำลังพูดอะไรอยู่ล่ะ อ้อ...ใช่...ฉันเป็นคนสอนทุกสิ่งให้แก่เด็กคนนั้น เริ่มด้วยภาษาอังกฤษ แล้วก็การอ่านแผนที่ หนังสือคลาสสิกด้วย -- อย่างหลังนี้เขาไม่ค่อยสนใจเท่าไร สิ่งที่เขาชอบมากคือนั่งฟังฉันเล่าเรื่องเกี่ยวกับการเดินทาง เป็นรางวัลในการเรียนวิชาคำนวณหนึ่งชั่วโมง นี่เป็นช่วงเวลาที่ฉันมีความสุขที่สุดในชีวิต รวมทั้งความสุขที่ฉันเคยมีเมื่อครั้งยังมีเมียและลูกน้อยที่ชื่อซาลส์

อา...คอนสแตนตินของฉัน...

ที่แรกเขาเป็นเด็กสอนยาก...คุณคิดดูสิ เด็กที่รู้ตัวว่าถูกคนชาติเดียวกันดูถูก...

ฉันบอกเขาว่าควรภูมิใจที่มีเชื้อสายคนสองชาติ ทางพ่อมีเชื้อสายพระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราช ทางแม่ได้เชื้อสายมาจากมาร์โก โปโล เขาจึงอยากรู้จักผู้ยิ่งใหญ่สองท่านนี้ ฉันยอมรับว่าเขาทำให้ฉันต้องเคঁความจำอย่างหนัก แต่

เขามีความกระหายใครู้้อย่างเหลือเกิน เขาพยายามอ่านหนังสือ “คุยกันเรื่องโลก” คุณเองก็ยังไม่เคยอ่านรี ฉันทะ ที่อยากท่องโลกก็เพราะได้อ่านหนังสือของมาร์โก โปโลนี่แหละ

ยกโทษให้ชาวเรือแก่ๆ คนนี้เถอะนะ ที่เกิดหัวนี้ไหวเวลาเล่าถึงเรื่องเก่าๆ มีคนกล่าวว่าพวกนักเดินเรือมักชอบบรา่ฟังถึงอดีต ซึ่งก็เป็นความจริง ฉันทะไม่มีใครจะคุยด้วย คอนสแตนตินเป็นคนมีเสน่ห์มาก เวลาจะขออะไรใคร เขามีวิธีมองคนอย่างอดอ้ออันเป็นที่สุด นำแปลกที่เขายอมรับได้ทุกอย่าง หากถูกฉันทะหรือคนในเรืออีกคนสองคนทั้งตีทั้งตำ แต่กับคนบางคนเขาจะทำท่าจ้องมองใส่และมีความพยายาม ถ้าเขาตั้งใจจะแก้แค้นคนที่ดูถูกเขา ไม่ว่าจะจะเป็นความจริงหรือคิดไปเอง เขาจะไม่มีวันเลิกง่ายง่าย แต่ทุกคนในเรือก็ตามใจเขา เพราะเขาเป็นคนมีเสน่ห์นี่แหละ

คุณเองก็คงได้เห็นอยู่

เขาเล่าสิ่งที่ตัวเองอยากฟังให้คนอื่นฟัง เพราะทำให้เขาได้เห็นภาพที่น่าชื่นชมของตัวเอง เขาจดจำทุกสิ่งทุกอย่างได้ เพียงแค่ได้ฟังใครพูดถึงสถานที่หรือเหตุการณ์ใด เขาก็สามารถเอามาเล่าต่อได้เป็นตุเป็นตะ ราวกับอยู่ในเหตุการณ์นั้นเสียเอง บางครั้งยังแต่งเติมให้สนุกสนานขึ้นด้วย คงเป็นเพราะเลือดชาวเวนิสในตัวเขานั่นเอง

ตกเย็น ฉันทะก็ได้ยินเขาคุยกับอโศกที่ดาดฟ้าด้านหลังของเรือ อโศกห่มผ้าผืนใหญ่ตามประเพณีการแต่งกายของอินเดียตอนเหนือ กำลังพูดถึงหมู่บ้านของเขาซึ่งถือว่าเป็นสัตว์ศักดิ์สิทธิ์ คอนสแตนตินหัวเราะเอ้อๆ...เสียงหัวเราะของเด็กๆ นั้นไพเราะนัก คุณว่าไหม

เขาติดใจชาวโปรตุเกสแก่ๆ คนหนึ่งซึ่งเคยอยู่ที่อินเดีย อโศกกับชายคนนี้ช่วยกันล่านิทานระทึกใจเกี่ยวกับประเทศนี้ คอนสแตนตินหัดเรียนภาษาของลูกเรือคนนี้เพื่อให้เข้าใจนิทานที่เขาเล่า และยังเคยขอให้ฉันทะอธิบายเรื่องมนุษย์สุนัขแห่งหมู่เกาะอันดามัน เพราะใจเอาคนนั้นยืนยันว่ามีจริง

ฉันพยายามอธิบายให้เขาฟังว่าประเทศในแถบนั้นมีสิ่งมหัศจรรย์มากมาย ชนิดที่ไม่ต้องสมมติ ฉันเคยเห็นรัฐลอสแอนเจลิสและปราสาทราชวัง เมื่อสายลมพัดผ่านช่องทางเดินจะเกิดเสียงดนตรีจากคิลา ฉันเคยชมสวนของเมืองซาลิมาร์ เคยเห็นนักบวชหญิงบิชอปพญาमारมีเศียรและกรมากมาย เคยเห็นชาวอินดูทาซีเฝ้าตามตัว ผมยาวปรกไหล่ตั้งขนสัตว์ สายตาดูร้ายราวสุนัขป่า กำลังเดินบนถ่านติดไฟ เหล่าหญิงคนิกาประดับกายด้วยเหรียญทอง ซากศพเหี่ยวแห้ง ถูกเผาอยู่ริมแม่น้ำคงคา...

อา...เขาสงสัยจะฟังแต่เรื่องพวกนี้ และเรื่องอื่นๆ ที่ดูเหลือเชื่อ แต่คุณก็รู้ว่ามันเป็นเรื่องจริง

เขาคิดว่าที่อินเดียจะสามารถทำให้คนลืมประวัติชาติกำเนิดของเขา และมีชีวิตเป็นของตัวเอง...เราจะอธิบายให้เด็กเข้าใจได้อย่างไรว่าคุณค่าที่แท้จริงของคนไม่ได้มาจากชาติกำเนิดของเขา แต่มาจากการกระทำ อีกอย่างนะ เขามีอะไรต้องอายุแล้ว

เขาต้องการรู้ทุกอย่างเกี่ยวกับพระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราช...ฉันมักเล่าวีรกรรมของกษัตริย์พระองค์นี้เพื่อปลอบเวลาที่เขาถูกเด็ก ๆ ตามท่าเรือเยาะเย้ยความเป็นชาวกรีก อโศกก็เช่นกัน เรียกเขาว่าซิดานเดอร์ จุลการ์น ซึ่งสำหรับพวกเราเป็นชื่อที่ยิ่งใหญ่กว่าอเล็กซานเดอร์เสียอีก...

เขาบอกฉันว่า "ผมอยากพิชิตอาณาจักรในบูรพาทิศบ้าง" แต่บูรพาเป็นผู้พิชิตเขา เช่นเดียวกับพวกเราทุกคน
เฮ้อ...ฉันดีใจจริงที่เขาตั้งตัวได้ที่อินเดียและมีกิจการเป็นของตัวเองในที่สุด
สักวันหนึ่งฉันอยากพบเขาก็คงได้ แต่ฉันรู้ว่าคงเป็นไปได้ คุณมาที่นี่เพื่อจัดการเรื่องมรดกของพ่อคุณ แต่ฉันไม่คิดว่าคอนสแตนตินจะยอมตั้งต้นเดินทางเป็นเวลากว่าชวปีเพียงเพราะเห็นแก่ฉัน

ก่อนกลับอินเดียคุณจะมาหาฉันอีกไหม ฉันจะยินดีมาก คืนนี้ถ้าคุณค้างที่นี่ได้จะยิ่งดีใหญ่ บ้านของฉันอาจไม่น่าสบายเท่าบ้านของคุณในเมืองสยาม

แต่ยังดีกว่าโรงเตี๊ยมของเมืองบาท

ฉันจะได้เล่าเรื่องที่ผมรู้จักคอนสแตนตินให้คุณฟัง แล้วก็คุยกันเรื่องเมือง
มัทราสและบอมเบย์...

หัวใจชราของผมนั้นหวังที่จะได้ฟังเสียงคนทาบนำร้องเพลง อยากได้กลิ่น
รูป อยากกัดกินแผ่นจะปาตีร้อนๆ ที่ขายตามแผงลอยข้างถนน

แน่ะ...ข้างหลังคุณน่าจะมียกถ่ายใหญ่ ถ้าปีเตอร์ยังไม่ได้เก็บไป เจอ
ใหม่

ดี...เปิดดูสิ

สวยใหม่ละ ฉันชอบทั้งมันไว้บนโต๊ะ เพราะท่านรองเจ้าอาวาสมาเยี่ยม
ฉันเป็นประจำทุกวันอาทิตย์ ท่านสนใจของที่ระลึกของฉันและชอบดูภาพ
พวกนี้นานๆ

จิตรกรหนุ่มชาวฮินดูคนหนึ่งให้ภาพเหล่านี้แก่ฉัน คุณรู้ไหม เดี่ยวนี้
เขาเป็นถึงจิตรกรประจำราชสำนักของจักรพรรดิมุคัลเชียวนะ พยัคฆ์...ใช่แล้ว
เขาชื่อพยัคฆ์

ฉันมองไม่เห็นแล้วก็จริง แต่ภาพเหล่านี้ดูจะจารึกอยู่ในความทรงจำ
ของฉัน ฉันได้พบกับพยัคฆ์ตอนที่ฉันออกจากเมืองไปล่านก ส่วนเขาพาเนจร
อยู่ตามป่าเขา...ม้าของเขาถูกเสือดาวฆ่าตายระหว่างที่เขาตั้งวาดภาพธรรมชาติ
สำหรับประกอบฉากล่าสัตว์ ภาพเล็กๆ ภาพสุดท้ายเป็นภาพเจ้าหญิงแห่ง
ราชวงศ์มุคัลบนหลังช้าง คุณเห็นไหม

ภาพนี้แหละที่ทำให้คอนสแตนตินไฝ่ฝันมากที่สุด ถึงขนาดที่ฉันอนุญาต
ให้เขาได้ดูเป็นรางวัลในการเรียนคำนวณหรือภาษาละติน

คุณเอารูปนี้ไปเถอะ เอาไปให้เขาที ฉันแก่เกินไปที่จะฝันถึงเจ้าหญิง
แห่งตะวันออก เวลาในชีวิตฉันจมอยู่กับอดีต แต่ถึงจะผ่านความทุกข์มาอย่างไร
อดีตของผมนั้นก็ยังคงตาม...

ถ้าคุณต้องการทำให้คนแก่มีความสุข ค้างที่บ้านฉันคืนนี้เถอะ ขอให้ฉันได้กลับไปมีชีวิตในสมัยนั้นกับคุณ สมัยที่ฉันพยายามหนีความทุกข์ และได้ทำให้คนอื่นและตัวฉันเองเป็นสุข

ฉันอยู่ที่นี้ตัวคนเดียว มีแต่แม่บ้านแก่ๆ และเพื่อนบ้าน ช่วงฤดูหนาวถนนหนทางไปมาไม่สะดวก ไม่ค่อยมีใครมาหาฉัน นอกจากท่านรองเจ้าอาวาสอย่างที่คุณบอก...

ฉันน่าจะแต่งงานใหม่แทนที่จะหุ้มเทชีวิตให้กับทะเลและคอนสแตนติน เพราะฉันรู้ว่าเขาจะต้องจากไป ก็เป็นเรื่องธรรมดาเนี่ย เขาใช้ชีวิตอยู่ในชนบทกับคนแก่ซีโรคและตาบอดอย่างนี้ไม่ได้หรอก ฉันไม่ได้ดึงเขาออกมาจากลาคุสโตตเพื่อให้ทำอะไรแบบนี้

แต่เชื่อฉันเถอะ พ่อหนุ่ม อย่าทำอย่างฉัน อย่ากลายเป็นคนต่างถิ่นในบ้านเกิดของตัวเองในบั้นปลายของชีวิต ต้องอยู่ห่างไกลจากลูกหลาน ถ้าลูกๆ ของคุณสามารถรอดชีวิตมาจากอินเดียได้นะ

ฝากความรักระลึกถึงของฉันไปให้คอนสแตนตินด้วย...

แต่ เขานะ...

เขาเป็นคนต่างถิ่นในประเทศของเขาเอง และจะเป็นเช่นนั้นในทุกหนทุกแห่ง...

ฟังนะ...ฉันไม่เคยเชื่อว่าพายุที่เกิดขึ้นจนทำให้ฉันเกือบตายครั้งนั้นจะทำให้ฉันเป็นสุขได้ถึงเพียงนี้ ที่จริง ขอสารภาพว่าเวลานั้นฉันกำลังอยากตายนี้ถ้าฉันไม่ต้องรับผิดชอบหลายชีวิตบนเรือ ฉันคงพุ่งเรือบลูเบิร์ตเข้าไปใส่หินโสโครกไปแล้ว ดูเหมือนว่าพระเจ้าทรงทดสอบฉัน และต้องการดูความรักชีวิตของฉัน...เห็นไหมล่ะ ฉันไม่ผิดหวัง เพราะพระเจ้าได้ประทานรางวัลให้ ฟังต่อไปนะ

ลมพัดกระโชกมากกว่าสองวันแล้ว เรือบลูเบิร์ตลอยคว้างราวไปไม่บน

ยอดคลื่น ฉันทำอะไรไม่ได้เลย ห้างฟ้าเป็นสีดำมืด ทศนวิสัยมองได้ไม่กี่ไกล
เกินหนึ่งไมล์ ฉันนึกว่าพวกเราถึงที่ตายเสียแล้ว...

บรรพที่ 1